

Aderitque dies vltimus Mundi prioris, post quem sequitur alius Mundus, atque alia vita, vbi erit aut dies perpetuus apud superos, aut apud inferos vmbra perpetua. Descendetq; ignis cœlo, & rursus ad cœlum aureum conscendet: id est, tinget imperfecta.

De ipsa lapidis augmentatione tum priscorum Philosophorum tum Neotericorum: Et inducitur tantum vnum esse diem, & vnam noctem.

Rursus septem dies à septem dominis Mundi.

C A P. X V I.

Placet nunc, fili sapientiæ, lembum cum Philosophicum ad portum felicem appellere: age ergo remos: expande vela, da ventum celerem & fecundum, portus salutaris est petendus. Postquam lapis noster factus est albus, filium nostrum generatum dicimus: licet modò puer homo sit perfectus, corpore & anima consistens, non tamen aliam prolem generare potis est, quin priùs suæ naturæ alimento educetur, donec ad ætatem generationi maturam perueniat. Accepimus à priscis illis Philosophis, qui sola natura sunt operati, aquam suam viuam in partes duas esse partitam. Qui cum ad albedinem fixam cum altera parte aquæ peruenissent, eandem cum altera parte reseruata, aut etiam solo fortè igne rubefecerint. Alij in lapide rubro: quia ad supremum gradum ascenderit, & per se augeri non possit, labores quos antea confecerint, rursus sunt auspicati. Soluentes eam rubedinem cum altera parte aquæ reseruatae. Ipsam ad primam, vt ita dixerim, essentiam denuò reduxerunt: laboraruntq; penè in omnibus sicut à primordio, sed maiori quidem tum ignis tum laborum industria: & hanc repetitionem veriore, aut maiorem augmentationem crediderunt. Quare etiam tempore prolixiori in lapide peragendo vsi sunt primi Philosophi. Quem minores natu atque posteri, anni curriculo soliti sunt absoluerunt. ea de re vt album lapidem quo in Lunam tingere velint spermate lunari per totum, aut ei addendo